

Sjálvævisøga

Steintór Rasmussen

SANGIRNIR
BÚGVA Í MÆR

Farna vikuskifti gav Steintór Rasmussen út sjálvævisøgu, har hann leitar aftur í barnaárin og ferðast við lesarunum fram til nútíðina. Kendu tónarnir frá fólkakæra frændanum liggja honum eins nær og øllum føroyingum

MORTAN ØSTERØ

»Tú kanst leita víða eftir gulli um tú vilt savna alskins prýði stás og annað gylt. Tó ikki alt sum glitrar er eydnan her í verð. Men lívið er ein dýrgripur vit sjálvi evna her«

– Men lívið er ein dýrgripur, vit sjálvi evna her, tekur Steintór upp aftur, sum uttan himpr júst hevur endurgivið seinasta ørindi í sanginum um Karin.

Slakar 1.600 kilometrar sunnanfyri lítla oyggjasamfelagið situr yvirritaði á Oyrasundskollegienum við Steintóri Rasmussen í horninum. Yrkingarnar eftir skaldið verða dúgliga vandar á smáu bústøðunum í føroyska mikrosamfelagnum á Amager hvørja viku – meiri enn 30 ár eftir, at tær fyrstu vórðu skrivaðar. Steintór er í ferð við at siga mær hvat hann leggur í heiti á nýskrivaðu sjálvævisøguni, »Lívið er mitt listaverk«, sum varð lögð fram farna vikuskifti. Tað gerst beinanvegin greitt, at hansara yrkingar ikki bert eru fólksins ogn í vertskapi. Orðini eru fremsti parturin av málbúnanum hjá Steintóri, og fylgja honum um alt.

– Eg trúgvi, at vit sjálvi evna at skapa okkara lív – okkara listaverk, sigur Steintór, sum tó vissar um, at hann framvegis ikki er liðugur við sítt listaverk. Í yrkingini »Lívsmýnd«,

Hanus G. Johansen var sang við á ymsum sangum á fyrstu plátuni hjá Frændum.

skrivur Steintór júst, at lívið er hansara listaverk, ið hvønn dag verður málað og fær nýggj lög.

– Framvegis í dag kenni eg á mær, at eg havi okkurt upp á hjarta. At seta orð á tað, sum rekist millum linjurnar og millum okkum menniskju í dagsins samfelagi. Hvussu tíðin broytist og vit broytast við henni – tað fær man rúm til í eini bók, sigur hann hugsanarsamt, eins og hvørt orð verður væl vígað, áðrenn hann berur tað víðari til móttakaran.

– Yrkingarnar hava mangan verið profetiskar, og fylgja mær nógv. Tær verða ikki lagdar til vikis, tá ið tær eru skrivaðar, men eg taki tær til mín sum eitt slag av filosofi og royni at liva eftir teimum, sigur Steintór.

Tónleikurin lá ikki í kortunum

Almenni Steintór Rasmussen er kendur orðasnillingur, ið hevur skrivað nógvar av fólkakærastu songunum í Føroyum, men lítur hann aftur, lá ikki í kortunum, at tónleikurin fór at fáa slíka rúmd í lívinum. Heldur vóru tað samfelagsviðurskipti og sambond millum menniskju, ið upptóku hann á miðnámsárum.

– Spurdi tú meg sum 20 ára gamlan, hevði eg neyvan sagt tær, at tónleikurin fór at gerast kjarnan í mínum lívið. Tá hevði eg ætlanir